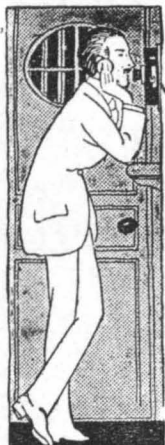

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιός είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΛΗ (ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Η δίσ ΒΟΥΛΑ ΛΑΪΟΥ (Αιτωλικόν), μάς γράφει :

Κόρη Διεθνήτά. Τακτική σας αναγνώστρια, δέν μπαρώ παρώ νά σάς εκφράσω τά συγχρητηρά μου διά τόν ενήγη και προτόπιστο διαγωνισμό σας. Ποιός είνε λοιπόν, ο ιδανικός σύζυγος; Θέλετε νά σάς άνοιξω τήν καρδιά μου και νά σάς πω τόν μουτικό μου; Θά σάς παρακαλέσω μόνον νά μέ κρίνετε έπεικώς, διότι σεις οί άνδρες συνήθικε νά μάς κρίνετε άσθηρά. Οποιος θά μ' αγαπήσει μ' έξη τω τή δύναμη τής ψυχής και θά τόν αγαπήσω κ' έγω άκόμη περισσότερο, αυτός θά είνε γιά μένα τέλειος. Οποιος θά μορήσει νά μέ νοήση — πόσο δύσκολο είνε νά νοήση ο άνδρας τή γυναίκα! — καί νά εκτιμήση τήν εύτυχία πού θά τού χαρίσω σ' όλο τό διάστημα τής συμβιώσεώς μας, αυτός θά είνε γιά μένα ο ιδανικός σύζυγος. Έπίσης θέλω, πρώτα άπ' όλα, νά έξη θά καθήκοντά του, καθώς και έγω τά δικά μου, γιατί ή έπίγνωσις τόν καθήκοντόν είνε ο σπουδαιότερος παράγον τής συζυγικής άρμονίας. Νά είνε ευγενής εις τούς τρόπους και τά αισθήματα, νά έχη μόρφωση άνωτέραν τής δικής μου, νά είνε μεγαλειότερός μου τó πού 10 χρόνια, όχι περισσότερο, γιατί ή μεγάλη ήλικία συντελεί εις τήν διαφάνην τόν άντιλήθρον, άποτε είνε δύσκολος ή συμβίωσις. Άν θά είνε πλούσιος ή πτωχός, μού είνε άδιάφορον, άρκεί νά μίν είνε πτωχός στό πνεύμα. Άδιαφορός έπίσης άν θά είνε όραστός. Τόν θέλω πάντως μελαχροινό εις τó πρόσωπο. Θέλω κυρίως νά είνε όρατός εις τήν ψυχήν και ή τελειότητα μου άξίσιος, νά μίν είνε πούλ ψηλό, γιατί είμαι μετρίον άνωστήματος.

Μετά τιμής, Βούλα Λαΐου

Η δίσ ΣΚΕΥΟΥΛΑ Π. Μ. Π. (Καρλόβασι Σάμου), μάς γράφει : Άγαπητό «Μπουκέτο». Μαζό μέ τόσα γράμματα πού θά πάω, κάτε τόν κόπο και διάβασε και τó δικό μου, μάς αναταξίς ήληλαδή άναγνωστριάς σου, σχετικά μέ τó ζήτημα πού είνε ο ιδανικός σύζυγος. Είνε άλήθεια πός δέν έχω τήν άπάτην νά μού τόν έχων χρησιμεύον τόν εμείλλοντα σύζυγό μου, γιατί δέν έχω τά προσόντα πού σίμαρα είνε περιζήτητα... Μα θάβλεπα όμως νά μίν λίγο αισθηματίας, και συγχρητημένος, έξιστότος κατά πόλ άπό μένα, μέ έπιβολήν και έπιμονήν. Οχι θηλαρητής στό σώμα και στόις τρόπους, σαβαροφανής και λίγο λεπτός στόις συμπεριφορά. Έπίσης όχι πλούσιος, άλλ' όχι καί άστωτος. Κατά τάς συζητήσεις φιλητηικός, άλλ' όχι καί φλύαρος. Μάλλον μετρίον άνωστήματος, μέ χρομα και μορφήν ούχι και πάλιν φιναικός. Μέ λίγες λέξεις, ένας σποτός άνδρας και οικογενειαρχής. Μετ' εκτιμήσεως. Σκευούλα Π. Μ. Π.

Η δίσ ΜΑΡΙΑ (Άθήνα), μάς γράφει : Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Σού στέλνω κ' έγω τήν άπάντησή μου στις έρωτιστές σου επισόες είνε ο ιδανικός σύζυγος, κλπ., και σέ παρακαλώ άν σ' άρέσει, νά τήν δημοσιέσης μέ τó ψευδώνυμό μου μόνον. Ένας άνδρας λοιπόν έξιστός, πού έξερε νά σέβεται τόν έαυτό του και νά περιφρονή τής γυναίκης ελαφρότητες, ένας άνδρας πού έχει μάθει νά ξεχωρίζη τούς άνθρώπους, πού έχει περισσότερο όμορφιά στόν ψυχή, παρά στό σώμα, περισσότερο άφέλεια και καλοσύνη παρά προσοπήν κ' εύγένεια, έξότερο βίβια και σταθερό χαρακτήρα, νά ένας άνδρας στόν άποίο θ' άρχισα νά ήμισποούση τόν έαυτό μου, νά ένας σύντροφος, πλάσι στόν άποίο θά βάδιζε μέ ασφαλή και βέβαια βίβια πρός τή ζωή!... Έναν τέτοιο διαβάτη, πού θά περνούσε άπό τó δρόμο μου, δέν θάταν δυνατός νά μίν τόν καταλάβω. Όμοιος δέν θά τούκανα νόημα νά σταθή. Η ύπερηφανεία μου μέ κρατεί ψυχολογική και κλεισιμένη πρός όλους. Μ' άν είχε τήν ήμπενοι νά μέ σταματήση και κιντώζοντάς μέ στό μάτια νά φτάση ως τά βάθη τής ψυχής μου, τότε δέν θά βάζαμε στό κεράκι μας τά λευκά στέφανα μόνον γιά νά ήσποουμε κάτω άπό τήν ίδια στέγην και νά μεθόισουμε στό δυνατό κρασί τής ήδονής, αλλά γιά νά νοήσουμε στόις μυστική συνεννόηση τού έσωτερικού μας κόσμου τήν πη

γματική εύτυχία τού γάμου. Μέ άγάτη, Μαρία

Η δίσ ΦΟΥΛΑ Μ. (Άθήνα), μάς άπατά μ' ένα όραίο πράγματι σουέττο :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Έπειδή άγνησα γάμω άπό τήν έξοχή, σού στέλνω λίγο άγά τήν άπάντησή μου στις έρωτιστές σου, άν και σέ παρακολούθω πάντα άπό τις πρώτες και δέν έπαυα νά σέ διαβάσω μ' εύχαρίστησι άπό τήν ήμέρα τής εκδόσεώς σου. Πούλ καλή ή ήμπενιστή σου νά κάνης μέ τέτοια κωμικάνια εύχάριστι και ένδιαφερόσα, και γιά μάς πού θά τήν γράφομε, και γιά τούς άλλους πού θά τήν διαβάσουν. Άνάμεσα στό πλήθος τόν απαντήσεων, πού έλαβε, πές έπί τó πλείστον, σκέφθηκα κ' έγω νά σού στείλω μιá ήμπετη, και μάλιστα ένα σουέττο, πού πιστεύω νά σ' άρέσει. Τι λές, έχομε έλπίδες γιά κανένα βραβεύο; Συμβουλεύομαστε έτσι και μέ τó πέλατο!... Με πολλή άγάτη Φ. Ο. Ύ. Λ. Μ.

Ο ΙΑΝΝΙΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ (Σουέττο)

Νά λάμψη στό ψυχή του ή καλοσύνη και νά φατίζη τή γλυκειά μορφή του. νά μιν σαμνή κ' άπόρρηξη ή ζωή του σάν θάλασσα άπλωμένη στό γαλήνη. Νά όρώναται τ' άντρικό τó κορμί του όραίο και δυνατό, μέσο στή διην. τής βισιάλης, θέλα νδν' ή όμμή του νά στέκη νικητής μπρός στην Όδση!

Η δίσ ΡΙΤΣΑ ΜΑΧΛΙΤΣ (Άθήνα), μάς γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Σού όφειλόνται πολλά συγχρητηρήα διά τήν όντως όραμήν ήμπενιστήν τής έρώσης περί τού ιδανικού συζύγου. Έγώ κομίζω, άγαπητό μου «Μπουκέτο», ότι ο ιδανικός σύζυγος πρέπει νά σέβεται προοίσιος τόν έαυτόν του, νά είνε ήθικός, σοβαρός, έπιδητηικός, ευγενής και άξιός νά κερδισά τήν οικογενειακήν του, άστε νά καταστήση και σύζυγον εύτυχή και τέκνα χρησιμα εις τήν κοινωνίαν και τήν πατρίδα. Τοούτος άνηγ είνε και ήμ' ιδανικός, είτε έγγαμματος, είτε έπιγαμματος, είτε έπιτοικός, ή πλούσιος ή πτωχός. Τέτοιος άνηγ θά μέ κάνει εύτυχή.

Μ' έκτίμησι Ρίτσα Μαχλιτς

Η δίσ Ν. ΔΑΙΑΟΥ (Άθήνα), μάς γράφει :

Κόρη Διεθνήτά. Όσοι διαβάσουν τήν άπάντησή μου, θά πούν άσφαλώς ότι δέν είμαι ούτε μοντέρα, ούτε καν συγχρητημένη και δέν έξωρα τί άλλο. Μα έγω θά πού κείνο πού πιστεύω. Πιστεύω λοιπόν μέ μόνον στην έποχή τής μόρφωσης μου και τής προαιμίας μου ύπερ των ιδανικών συζύγων και γάμων εύτυχής. Τότε δηλαδή πού ή γυναίκα ήταν άρροπομένη ψυχική και σώματι στόν προορισμό της, στην άνατομή ή ήληλαδή τόν παιδιόν της και γενικά στόν νοκομισμό της, όταν δέ έβγανε χαμιά φορά έξω άπό τó σπίτι της, μαζό μέ τόν άνδρα της, νόμίζε πός δέν ύπαρχε γυναίκα πού ετιζιμαμένη άπό αυτήν, και ήταν προημιά ετιζιμαμένη. Σίμαρα όμως, πού ή γυναίκα έξισόθηκε μέ τόν άνδρα, ή μάλλον έγινε άνωτέρη του, καταστήρη ή οικογενειακή εύτυχία. Μ' αυτό, βέβαια, πού λέγω, δέν θέλω νά πού ότι ή γυναίκα πρέπει νά ζυμώνη ή νά πέννη, όπως στην παλαιά έποχή. Όχι, τήν θέλω κ' έγω ίση πρός τόν άνδρα, μέ τή διαφορά ότι τήν θέλω πάντοτε γυναίκα στόν προορισμό της, και όχι άναρροπομένη. Τήν θέλω νά ήμνην στόν άνδρα νά εκτελή μόνον τού τά διοχηρή καθήκοντά του, συμβουλεύονσα αυτόν, άλλ' ούδέποτε έπινοούσα νά επάβλη τήν γνώμη της. Τήν θέλω νά ένδιαφερέται γιά τó σπίτι της και γιά τόν άνδρα της και όχι νά τού δημοσυχείο οικονομικό άδιέξοδο μέ τά έξοδά της. Τήν θέλω έλαιο νά πιστεύη ότι ο άνδρας έπιδόθηκε άνωτέρος. Άμα αυτά γίνον, τότε και σίμαρα άσφαλώς θά ύπαρξουν ιδανικοί σύζυγοι. Ν. Δαίαου

ΔΗΛΩΣΙΣ.—Έπιστολές γιά τόν ιδανικό σύζυγο δέ γίνονται δεκτές μέχρι τέλους 'Ιουνίου. Έπίσης δηλούμεν πώς ότι επιστολές άθλιώς κακογραμμένες, ζαλιστικές άσύντακτες, δυσάναγστες κλπ., δέν θά δημοσιεύονται.

